

בש"פ 8944/21 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 8944/21

לפני: כבוד השופט ד' מינץ

העורר: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים
(השופט א' רובין) בבע"ח 47096-01-21 מיום
15.11.2021 בבקשה לפי סעיף 74 לחוק סדר הדין
הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982

תאריך הישיבה: ט' בשבטתשפ"ב (11.1.2022)

בשם העורר: עו"ד אריאל עטרי

בשם המשיבה: עו"ד אופיר טישלר

החלטה

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים (השופט א' רובין) בבע"ח 47096-01-21 מיום 15.11.2021 במסגרתה נדחתה בקשת העורר לפי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: החוק) עמוד 1

לעין בתיקי החקירה הקשורים בסבן של המתלוננות מצד אביהן (להלן: הסב המנוח או הסב) וכן לקבל לידי את רישומו הפלילי של הסב.

1. ביום 18.12.2020 הוגש נגד העורר שהוא סבן של המתלוננות מצד האם, כתב אישום המייחס לו שלושה אישומים של ביצוע עבירות מין, בהן אונס ומעשים מגונים, כלפי שתי נכדותיו ואחייניתו (ילידות השנים 2008, 2009, ו-2010) (להלן: המתלוננות) בין השנים 2017-2019. עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצרו של העורר עד תום ההליכים נגדו, ומעצרו אף הוארך פעמיים על ידי בית משפט זה.
2. ביום 25.1.2021 הגיש העורר לבית המשפט המחוזי, בין היתר בקשה לגילוי חומר חקירה הנוגע להרשעת הסב המנוח של המתלוננות בביצוע עבירות מין בקטינים בעבר; חומר החקירה הנוגע לחשד שביצע הסב המנוח עבירות מין בנכדותיו לאחר שחרורו ממאסר; וגילוי רישומו הפלילי של הסב המנוח. רק ביום 15.11.2021 ניתנה החלטת בית משפט המחוזי מושא ערעור זה (וגם על כך מלין בא כוח העורר), בה נדחתה בקשת העורר. בית המשפט עמד על כך שעין בחומרים המבוקשים ומצא כי אין בהם כדי לסייע להגנת העורר; העובדה שהסב המנוח הורשע בעבר בעבירות מין בנכדותיו איננה שנויה במחלוקת; מהודעת המשיבה שצורפה לחומר עולה כי הרשעת הסב המנוח הייתה לפני שנולדו המתלוננות בתיק הנוכחי, והיא נסבה על עבירות שבוצעו 6 שנים ויותר לפני ההרשעה. במצב דברים זה אין לפירוט הרשעותיו של הסב המנוח כל רלוונטיות להגנת העורר. כך גם באשר לחקירות שנוהלו נגד הסב לאחר שחרורו מהמאסר שריצה בעקבות הרשעתו. נקבע לאחר עיון בחומר, כי אם וככל שנוהלו חקירות כאלה, אין בו דבר אשר יש לו רלוונטיות להגנת העורר.
3. מכאן הערר שלפני. העורר סבור כי בית המשפט המחוזי שגה משלא קיבל את בקשתו. טענתו העיקרית הייתה כי קיימת רלוונטיות של ממש לחומר חקירה המבוקש המצביע על כך שלאחר שחרור הסב המנוח ממאסר, שב ונחקר בחשד לביצוע עבירות מין בקטינים. מידע כזה הינו בעל פוטנציאל מובהק להגנתו, שכן לשיטתו הנכדות מטפילות עליו את העבירות שבוצעו על ידי הסב המנוח וזאת ביזמת אביהן המעוניין להרע לו.
4. מנגד טוענת המשיבה כי בהחלטת בית המשפט המחוזי אכן נפלה טעות, שכן הסב המנוח לא הורשע בעבירות מין נגד נכדותיו כי אם נגד קטינים אחרים שלא מהמשפחה. מכאן שהתשתית העובדתית עליה מסמך העורר את טענותיו רעועה לחלוטין. עוד עולה מחומר הראיות שהמתלוננות הקטינות זיהו בוודאות את העורר ככזה שפגע בהן והעבירות שהוא ביצע בוצעו לאחר פטירתו של הסב המנוח, כך שאין היתכנות כלל שהמתלוננות מטפילות על העורר עבירות שלא ביצע כלפיהן כי אם הסב המנוח.
5. השאלה שיש לדון בה במקרים כגון דא היא הרלוונטיות של החומר המבוקש וזיקתו להליך המתנהל נגד נאשם ואם החומר עשוי להועיל להגנתו. זאת לצד שיקולים נוספים שעניינם חסיונות ופגיעה בפרטיותם של אחרים (בש"פ 3376/21 פלוני נ' מדינת ישראל (26.5.2021)). סעיף 74 לחוק מעניק לנאשם זכות לקבלת חומר חקירה שיש לו זיקה לעניינו, אך לא חומר חקירה בתיקי חקירה אחרים שהזיקה שלהם לעניינו היא שולית או ספקולטיבית (ראו: בש"פ 5335/16 מדינת ישראל נ' מלק (19.7.2016)). על כן הנאשם נדרש להניח תשתית מספקת לטענה לפיה חומרי החקירה המבוקשים על ידו הם בעלי משקל משמעותי להגנתו. זאת בכפוף לשיקולים נוספים, כגון הגנה על פרטיותם של צדדים שלישיים וכן מניעת שיבוש הליכי חקירה ומשפט (בש"פ 6113/18 פלוני נ' מדינת ישראל (29.8.2018)).

6. במקרה זה, כל החומר המבוקש על ידי העורר אינו על פני הדברים עשוי להועיל לו בהגנתו. לטענת העורר העומד על חפותו, אם הקטינות נפגעו, קיימת סבירות כי היה זה הסב המנוח שעשה כן. הסיבה שהקטינות מייחסות לו את ביצוע המעשים היא רק בשל רצונו של אביהן להרע לו. ברם, לא זו בלבד שהעורר הודה לפני שבסברה זו הוא "מגשש באפלה", אלא שהסברה שהסב המנוח, שהלך לבית עולמו לפני ביצוע העבירות המיוחסות לעורר הוא זה שפגע בהן, בלתי אפשרית. אכן העורר טוען כי קיימת אפשרות שהקטינות טועות במועדים שבהם נעשה להן רע, וקיימת אפשרות שהעבירות בוצעו כלפיהן בעוד היות הסב המנוח בחיים. זאת בין היתר בשל כך שאף נפתחה חקירה נוספת נגד הסב המנוח בחשד לביצוע עבירות מין לאחר ששוחרר ממאסרו בגין ביצוע העבירות בהן הורשע. אלא שלא זו בלבד שלאחר עיון בחומר שהוצג לעיוני, אין בסיס לטענה זו, אלא שייחוס טעות כה משמעותית למתלוננות של מספר שנים במועד ביצוע העבירות מרחיק לכת ביותר.

הערר נדחה.

ניתנה היום, ט' בשבט התשפ"ב (11.1.2022).

ש ו פ ט